

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Ιούλιος 2008

αρ. φύλλου 123

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΤΗΣ SIEMENS ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Η Siemens φαίνεται ότι θα αποτελέσει το καλοκαιρινό «πολιτικό» έδεσμα, διαρκώντας κάτι παραπάνω από το ηλιέλαιο-ορυκτέλαιο και τα άλλα, που τόσο άνετα «ξεχάστηκαν». Τα κατορθώματα της πολύφερνης γερμανικής, εβραϊκών συμφερόντων (λέγεται), εταιρίας και η ατέρμων χορεία των δωροεodόχων της κανένα, εδώ που φτάσαμε, δεν εκπλήσσει. Όλοι γνωρίζουν ότι εκατοντάδες ανάλογες εταιρίες ή όμιλοι που ανέλαβαν ή θα αναλάβουν διάφορα «έργα» στη χώρα μας, θα μοιράζουν δισεκατομμύρια στους πολιτικούς, παραπολιτικούς και παρατρεχάμενους, που με τέτοιο δέλεαρ «κατέρχονται στο λαό», «για να υπηρετήσουν τη χώρα». Δισεκατομμύρια όχι από το κεφάλαιο ή τα κέρδη τους, αλλά από εμάς που πληρώνουμε στο διπλάσιο, τουλάχιστον, την αξία των «έργων» τους.
(συνέχεια στη σελ. 6)

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ

Η εκλογή του νέου Προέδρου των ΗΠΑ μας ενδιαφέρει, όχι μόνο γιατί οι ΗΠΑ είναι η ισχυρότερη δύναμη του πλανήτη (για πόσο ακόμη;), αλλά και γιατί με την πολιτική του ευθυγραμμίζονται εν πολλοίς οι σύμμαχοι των ΗΠΑ (Ε.Ε., Ιαπωνία, Αυστραλία κ.λπ.). Ενδιαφέρει και τις χώρες που είναι στόχος της αμερικανικής επιθετικότητας.

Ο απολογισμός του Μπους

Η πολιτική του Μπους έφερε πολύ αίμα και πόνο στην ανθρωπότητα, αλλά συγχρόνως επέφερε μεγάλο πλήγμα στη δύναμη και την επιρροή των ΗΠΑ. Ο Πρόεδρος των ΗΠΑ έπαψε πλέον να αποκαλείται «πλανητάρχης».

Η οικονομία των ΗΠΑ έχει περιέλθει σε επικίνδυνη κατάσταση, όπως δείχνουν το τεράστιο χρέος του κράτους, των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών, η κρίση στην αγορά ακινήτων, η αύξηση της ανεργίας στο 5,5%, η συνεχής υποτίμηση του δολαρίου κ.λπ. Επιπλέον ο
(συνέχεια στη σελ. 8)

Η ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΑ ΚΑΙ Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ:

Σύμπτωμα ενός νέου 1929-30 ή αφετηρία θετικών εξελίξεων;

Τον τελευταίο χρόνο η ραγδαία αύξηση των τιμών, ιδιαίτερα στα καύσιμα και στα τρόφιμα, αποτελεί κορυφαίο κοινωνικό και πολιτικό πρόβλημα, που επαναφέρει ακόμη και στις πλούσιες χώρες το φάσμα της πείνας και της ραγδαίας περιθωριοποίησης κοινωνικών στρωμάτων. Αποτελεί την κορυφή του παγόβουνου μιας νέας παγκόσμιας οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, που σηματοδοτήθηκε με την περίοδο διακυβέρνησης Μπους.

Τα αίτια και οι αφορμές

Το βασικό αίτιο που πυροδότησε τη σημερινή κατάσταση είναι η ουσιαστική κατάρρευση του αμερικανικού δολαρίου, που έχει προκληθεί από την αποδυνάμωση των ΗΠΑ και την άνοδο νέων ισχυρών κρατών στο προσκήνιο, όπως της Ρωσίας, της Κίνας, της Ινδίας, των χωρών της Λατ. Αμερικής. Από τις Συνθήκες του Bretton Woods το 1945 οι ΗΠΑ απομυζούσαν τον υπόλοιπο κόσμο, αφού είχαν επιβάλει το δολάριο ως παγκόσμιο χρήμα και με τον τρόπο αυτό η δύναμη και η
(συνέχεια στη σελ.2)

ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΤΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η αισχροκέρδεια ξεκινά από τα διυλιστήρια (τρία κρατικά κι ένα ιδιωτικό). Η διαμόρφωση των τιμών τους είναι περίπλοκη. Καθορίζουν τις τιμές με ένα ασαφές σύστημα. Αυξάνουν τις τιμές κατά βούληση με βάση τους μελλοντικούς κινδύνους που μπορεί να παρουσιαστούν στη διεθνή αγορά. Προεισπράττουν ζημίες, ανεξαρτήτως αν αυτές γίνουν και τις μετατρέπουν σε υπερκέρδη. Είναι ενδεικτικό ότι η τιμή διυλιστηρίου του πετρελαίου κίνησης αυξήθηκε από 2/2/08 ως 9/5/08 κατά 24%. Τα κέρδη τους αυξήθηκαν κατά 77% στο Α' τρίμηνο 2008 και 90% στο Δ' τρίμηνο του 2007

Το κράτος ακόμη και στα κρατικά διυλιστήρια δεν παρεμβαίνει, προφανώς για να μη θίξει τα κέρδη του ιδιωτικού διυλιστηρίου, του κυκλώματος
(συνέχεια στη σελ. 4)

Η ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΑ ΚΑΙ Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

ευημερία τους οφείλονταν στο ότι αγόραζαν τα προϊόντα των άλλων με χαρτιά που η Ομοσπονδιακή τους Τράπεζα τύπωνε αφειδώς. Το 1971 ο Νίξον κατάργησε και την ανταλλαξιμότητα του δολαρίου με χρυσό. Θυμίζουμε ότι οι ΗΠΑ είχαν παρακρατήσει για δήθεν προστασία τα αποθέματα χρυσού πολλών χωρών λόγω του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και, επειδή δεν τα επέστρεψαν μετά τον πόλεμο, είχαν δεσμευθεί να ανταλλάσσουν 35 δολ. με 1 ουγκιά χρυσό. Ο Νίξον τότε είχε πει: «Το δολάριο είναι δικό μας νόμισμα και δικό σας πρόβλημα.»

Τα δυσθεώρητα ελλείμματα των ΗΠΑ (άνω του 1 τρισ. δολ. ετησίως!!) τα χρηματοδοτούν μέσω του δολαρίου ακόμη και τώρα πολλές χώρες, επειδή φοβούνται ότι η πλήρης κατάρρευσή του θα εκμηδενίσει τα δικά τους συναλλαγματικά αποθέματα, που είναι σε δολάρια. Αλιώς το δολάριο θα είχε ήδη καταρρεύσει. Όλοι όμως πλέον θέλουν να ξεφορτωθούν τα δολάρια που κατέχουν. Οι κερδοσκόποι, δηλ. το τραπεζικό και χρηματιστηριακό κεφάλαιο, μετά το κραχ των στεγαστικών δανείων των αμερικανικών τραπεζών έχουν στραφεί σε μαζικές επενδύσεις σε συμβόλαια καυσίμων και τροφίμων, προεξοφλώντας τη συνεχή υποτίμηση του δολαρίου. Φυσικά αυτό δε θα συνέβαινε, αν κυβερνήσεις και διεθνείς οργανισμοί (ΔΝΤ, ΕΕ, κ.λπ.) δεν είχαν επιβάλει την πλήρη ασυδοσία του κεφαλαίου, εξασφαλίζοντάς του την πλήρη ελευθερία διακίνησης, την ανάθεση της νομισματικής πολιτικής στους τραπεζίτες, που λειτουργούν με βάση το κέρδος και όχι τις κοινωνικές ανάγκες. Κυβερνήσεις και διεθνείς οργανισμοί, απεμπολώντας κάθε κοινωνική πρόνοια, πριμοδοτούν τα θηριώδη κέρδη του κεφαλαίου με την πλήρη ιδιωτικοποίηση των πάντων και έχοντας καταστήσει χρηματιστηριακά πολλά είδη πρώτης ανάγκης, όπως τα τρόφιμα και τα καύσιμα.

Οι κερδοσκόποι

Ο θεωρητικός του μονεταρισμού Μίλτον Φρίντμαν είχε πει κυνικά ότι η κοινωνική αποστολή του κεφαλαίου είναι η μεγιστοποίηση του κέρδους. Τα τελευταία χρόνια έχει επικρατήσει παγκοσμίως η πιο χυδαία όψη του, το λεγόμενο κερδοσκοπικό κεφάλαιο, δηλ. το τραπεζικό και χρηματιστηριακό, που επενδύεται σε τομείς που αποδίδουν άμεσα και υψηλά κέρδη. Οι τομείς αυτοί προκαλούν ραγδαία και βίαιη ανακατανομή εισοδήματος υπέρ τους και εις βάρος των ασθενέστερων κοινωνικών τάξεων και στρωμάτων. Το κερδοσκοπικό κεφάλαιο δεν επενδύεται π.χ. στη βιομηχανική παραγωγή, που

θα έδινε δουλειά και εισόδημα σε πολλούς και συναρτάται με την αύξηση της αγοραστικής δύναμης ευρύτερων κοινωνικών στρωμάτων, επειδή το κέρδος σ' αυτήν είναι μικρότερο. Αυτό το κεφάλαιο είναι που προκαλεί την περιθωριοποίηση και έχει θεωρητικοποιήσει τις κοινωνίες των 2/3. Αφήνει πίσω του καμένη γη.

Οι επενδύσεις σε συμβόλαια τροφίμων των κεφαλαίων αυτών δε συνεπάγεται τη βελτίωση της θέσης των αγροτών, αφού το εισόδημα από τις αυξήσεις της τιμής ορισμένων προϊόντων (σιτηρά, ρύζι) είναι μικρότερο από τις πρόσθετες δαπάνες για καύσιμα, λιπάσματα, σπόρους κ.λπ. Ο αγροτικός πληθυσμός μειώνεται κι έχουν βρει ευκαιρία οι εταιρείες με τα μεταλλαγμένα να προωθήσουν τις καλλιέργειες και τα προϊόντα τους, που απαιτούν σχετικά μικρές εκτάσεις.

Τα καύσιμα

Τα τελευταία 5 χρόνια η τιμή του πετρελαίου έχει εξαπλασιαστεί (μέση ετήσια άνοδος κατά 40%). Έχει ξεπερασθεί προς τα πάνω κάθε πρόβλεψη για το όριο της τιμής του. Το μεγάλο κέρδος το έχουν οι εταιρείες και όχι οι χώρες που παράγουν το πετρέλαιο. Παρατηρείται το «οξύμωρο», κατά τους υπηρετούντες την «ελεύθερη» αγορά, η ζήτηση να είναι μικρότερη της προσφοράς και η τιμή να ανεβαίνει. Οι προσφιλείς δικαιολογίες των κερδοσκόπων ήσαν τότε η αυξημένη ζήτηση της Κίνας, τότε το κλείσιμο κάποιου διωλιστηρίου, τότε μια απεργία στη Νιγηρία και τώρα ούτε καν τηρούν τα προσχήματα. Η Κίνα π.χ. καταναλώνει το 8,2% της παγκόσμιας παραγωγής πετρελαίου, ενώ οι ΗΠΑ καταναλώνουν το 25%!

Η αύξηση της τιμής των καυσίμων αποτελεί το προσφιλέστερο πρόσχημα για την αισχροκέρδεια σε όλα σχεδόν τα αγαθά, σύμφωνα και με το ρητό «ο λύκος στην αναμπουμπούλα χαιρέται».

Τα τρόφιμα

Το ίδιο συμβαίνει και με τα τρόφιμα. Οι τιμές των τροφίμων διεθνώς έχουν αυξηθεί κατά 75% από το 2000 και κατά 43% μόνο φέτος μέχρι τον Μάρτιο. Η τιμή στα σιτηρά αυξήθηκε κατά 200%. Δικαιολογίες για τη ραγδαία αυτή άνοδο των τιμών στα τρόφιμα είναι η αύξηση του πληθυσμού, η βελτίωση των διατροφικών συνηθειών στην Ινδία και στην Κίνα, η ξηρασία και η στροφή στην παραγωγή βιοκαυσίμων. Αυτά δεν ευσταθούν.

Στο χρηματιστήριο αγαθών του Σικάγου, όπου τελούν υπό διαπραγμάτευση 25 αγροτικά προϊόντα, ο όγκος των συμβολαίων αυξήθηκε κατά 20% από τις αρχές του έτους και έχει φθάσει στο επίπεδο του ενός εκατομμυρίου συμβολαίων την ημέρα,

όσος περίπου ήταν ο όγκος των χρηματιστηριακών συναλλαγών ολόκληρο το 2007.

Τα κεφάλαια που επενδύονται στις προθεσμιακές αγορές δεν αγοράζουν πραγματικά φορτία, αλλά μέσω της συνεχούς ζήτησης για συμβόλαια ανεβάζουν τις τιμές με στόχο όχι να πουλήσουν το όποιο εμπόρευμα στην πραγματική αγορά, αλλά να το μεταπωλήσουν σε καλύτερη τιμή σε άλλους κερδοσκόπους και να βγάλουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερα κέρδη. Στη χώρα μας η Citibank κυκλοφόρησε «επενδυτικό προϊόν» που η απόδοσή του βασίζεται στην αύξηση της τιμής του σταριού, του καλαμποκιού, της σόγιας και της ζάχαρης!!

Η αύξηση στα τρόφιμα επιτείνεται από το κύκλωμα εμπορίας, όπου ολιγάριθμες εταιρείες χονδρικής και αλυσίδες σουπερμάρκετ διακινούν, όπως στη χώρα μας, το μεγαλύτερο ποσοστό τροφίμων. Το ίδιο ισχύει στη χώρα μας και για τις βιομηχανίες τροφίμων που δρουν ως καρτέλ.

Η ακρίβεια στα τρόφιμα έχει αντίκτυπο σε όλες τις κοινωνίες ιδιαίτερα στα κοινωνικά στρώματα που ζούν στα όρια και κάτω από τα όρια της φτώχειας. Ήδη ακόμη και μεσαία κοινωνικά στρώματα με σταθερά εισοδήματα περιθωριοποιούνται.

Τα μποϊκοτάζ ορισμένων προϊόντων, στα οποία καλούν διάφορες καταναλωτικές και άλλες οργανώσεις, εξ αντικειμένου βοηθούν τις κυβερνήσεις, επειδή έτσι απεκδύονται των ευθυνών τους για την αντιμετώπιση της αισχροκέρδειας. Ακόμη και λαοί με υψηλή καταναλωτική συνείδηση με τον τρόπο αυτό δεν πέτυχαν σημαντικά αποτελέσματα. Πάντως, ανεξάρτητα απ' αυτά, τα μποϊκοτάζ λειτουργούν θετικά, επειδή διαμορφώνουν κάποια συλλογική συνείδηση.

Η Ε.Ε.

Οι κυβερνήσεις των χωρών της Ε.Ε. παραπέμπουν τους λαούς τους στα μέτρα που θα πρέπει να πάρει η Ε.Ε. για την προστασία τους από την ακρίβεια. Οι ίδιες φυσικά, με το θεσμικό πλαίσιο της Ε.Ε., είναι «ανααρμόδιες» να πάρουν κάποια στοιχειώδη αγορανομικά μέτρα, επειδή προσκρούουν στον «ανόθευτο» και «ελεύθερο»

ανταγωνισμό, που (μετά το Ευρωσύνταγμα) επαναλαμβάνει η συνταγματική συνθήκη της Λισαβόνας. Ούτε, όμως, η Ε.Ε. θα περιορίσει την ασυδοσία της κερδοσκοπίας, μια και είναι όργανο του κεφαλαίου. Στην πρόσφατη σύνοδο αποφάσισαν ότι δεν πρόκειται να δώσουν τίποτα: ούτε κοινοτικά επιδόματα, ούτε μειώσεις φόρων ούτε φορολογία των υπερκερδών των πετρελαϊκών εταιρειών. Τα δύο τελευταία θα ήσαν «αεροσυλία»

για τους κοινοτικούς. Οι κυβερνήσεις κάθε χώρας ν' αποφασίσουν μόνες τους. Γύρω-γύρω όλοι.

Η «ευαισθησία» της Ε.Ε. άλλωστε για τους εργαζόμενους είναι νωπή με την υιοθέτηση της 65ωρης και 70ωρης εβδομαδιαίας εργασίας, που λίγο απέχει από την επαναφορά του θεσμού της δουλείας.

Το πολιτικό πρόβλημα

Ασφαλώς η ακρίβεια δημιουργεί ένα πολύ σοβαρό πολιτικό πρόβλημα και στην Ελλάδα και στις άλλες χώρες της Ε.Ε. Η εικόνα που δίνεται από τα ΜΜΕ στους λαούς των χωρών αυτών, ιδιαίτερα στην Ελλάδα, είναι ότι για την ακρίβεια (και για άλλα δεινά) η Ε.Ε. δεν έχει καμία ευθύνη. Όμως οι κυβερνήσεις είναι εκτεθειμένες στην λαϊκή οργή, ιδιαίτερα στην Ελλάδα, όπου η κυβέρνηση της Ν.Δ., απρόθυμη ή ανίσχυρη να αντιμετωπίσει την αισχροκέρδεια, καταφεύγει σε επικοινωνιακά τεχνάσματα, όπως τα 41 «μέτρα» Φώλια ή τα «επιδόματα» Αλογοσκούφη για το αόριστο μέλλον (που, κι αν τα δώσει, θα έχουν ήδη εξανημισθεί) ή η εν πολλοίς αμαρτία επιτροπή ανταγωνισμού. Αυτά προκαλούν το αντίθετο αποτέλεσμα. Εξοργίζουν όλο και περισσότερους, που αντιμετωπίζουν προβλήματα επιβίωσης και δεν αποκλείεται οι αντιδράσεις να γίνουν ανεξέλεγκτες. Η Ν.Δ. παρουσιάζεται πιο ανάλγητη από τα άλλα κυβερνώντα κόμματα στις χώρες της Ε.Ε., επειδή η αισχροκέρδεια στην Ελλάδα με το παρασιτικό κεφάλαιο είναι πολύ μεγαλύτερη από τις άλλες χώρες, που έχουν βιομηχανική παραγωγή.

Μια ελληνική κυβέρνηση

Η αισχροκέρδεια είναι ένα φαινόμενο που χαρακτηρίζει πάντα τον καπιταλισμό. Θα μπορούσε, όμως, η ελληνική κυβέρνηση ακόμη και στα πλαίσια του σημερινού συστήματος σ' ένα σημαντικό βαθμό να παρέμβει άμεσα, για να αντιμετωπίσει την αισχροκέρδεια.

Στα καύσιμα με τον καθορισμό των τιμών διυλιστηρίου με βάση το πραγματικό κόστος και όχι με τις χρηματιστηριακές τιμές, που αφορούν παράδοση αργού πετρελαίου μετά από 5 χρόνια. Το κέρδος τους θα είναι μόνο για επενδύσεις βελτίωσης της υποδομής τους ώστε να μειωθεί το κόστος παραγωγής. Τον καθορισμό από το κράτος του ποσοστού των φόρων με τρόπο ώστε να αποκλιμακώνει τις τελικές τιμές. Τη δημιουργία κυκλώματος διακίνησης και εμπορίας ελεγχόμενο από το δημόσιο δηλ. από το διύλιστήριο έως το πρατήριο ώστε να δρα αποτρεπτικά στα καρτέλ. Αγορανομικός έλεγχος τιμών. Αυστηρή αντιμετώπιση των φαινομένων αισχροκέρδειας

Στα τρόφιμα με τη διατίμηση βασικών ειδών πρώτης ανάγκης και τον κοστολογικό και αγορανομικό έλεγχο των τιμών. Αυστηρή αντιμετώπιση των φαινομένων αισχροκέρδειας. Ενίσχυση του αγροτικού τομέα, ώστε να αντιστραφεί σε πλεόνασμα το σημερινό μεγάλο έλλειμμα των αγροτικών προϊόντων με την προώθηση κυρίως της βιολογικής καλλιέργειας και την ενίσχυση της μικρής αγροτικής καλλιέργειας. Ανασυγκρότηση των απαξιωμένων από την εποχή του ΠΑΣΟΚ αγροτικών συνεταιρισμών.

Τέλος **η ΔΕΗ** και οι ελεγχόμενες από το δημόσιο επιχειρήσεις να απελευθερωθούν από τον εναγκαλισμό των ιδιωτών και να λειτουργούν προς όφελος του κοινωνικού συνόλου και της χώρας.

Αυτά τα απολύτως λογικά όμως τα απαγορεύει η Ε.Ε. με την Κομισιόν της, επειδή θίγουν τους προστατευόμενους της. Είναι δηλ. ένα από τα γενεσιουργά αίτια της ακρίβειας. Μια ελληνική κυβέρνηση οφείλει να παραμερίσει κυρίως αυτό το εμπόδιο.

Ας ελπίσουμε ότι και άλλοι λαοί όπως σήμερα οι Ιρλανδοί ή αύριο οι Τσέχοι, καθώς κι εμείς να αντιληφθούμε ότι η Ε.Ε. στρέφεται εναντίον μας και να πράξουμε ανάλογα.

ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΤΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

διακίνησης και εμπορίας και τους φόρους καυσίμων, που αυξάνουν με την αύξηση της τιμής. Οι φόροι είναι για την αμόλυβδη το 55% της τελικής τιμής, το κόστος του διωλιστηρίου το 30% και της διακίνησης και εμπορίας το 15%. Αντίστοιχα για το πετρέλαιο κίνησης τα ποσοστά είναι 52%, 37% και 11%. Αυτό δείχνει ότι το μεγάλο πρόβλημα της ακρίβειας στα καύσιμα εντοπίζεται κυρίως στο διωλιστήριο και στο κράτος, που καθορίζουν το 85% έως 90% της τιμής.

ΑΠΟΘΡΑΣΥΝΣΗ ΣΚΟΠΙΑΝΩΝ

Όσοι νόμιζαν ότι με τη μεγάλη υποχώρηση της Ελλάδας να δεχθεί τη σύνθετη ονομασία θα φθάναμε πιο κοντά σε μια συνεννόηση με τους Σκοπιανούς διαψεύδονται. Ο Γκρουέφσκι, αντιθέτως, επαυξάνει τις εξοργιστικές απαιτήσεις του και τις προβάλλει εντονότερα στους διεθνείς οργανισμούς. Τελευταία απευθύνθηκε στον Πρόεδρο της Κομισιόν Μπαρόζο, όργανο των Αμερικανών, και του ζήτησε προστασία της «μακεδονικής μειονότητας» που βρίσκεται στην Ελλάδα! Πού την είδε, άραγε, αυτή τη μειονότητα; Μήπως εννοεί τους ελάχιστους πράκτορες του «Ουράνιου Τόξου»;

ΟΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΕΗ

Η ΔΕΗ αυξάνει τα τιμολόγια της σε συμφωνία με την κυβέρνηση, πυροδοτώντας την ακρίβεια. **Η Ε.Ε.**, με την «απελευθέρωση» της αγοράς του ηλεκτρικού ρεύματος, **υποχρεώνει τη ΔΕΗ ν' αγοράζει το ρεύμα από τους ιδιώτες ακριβότερα από την τιμή στην οποία το πουλάει.** Επιπλέον η Ε.Ε. δεν επιτρέπει στη ΔΕΗ να κατασκευάσει νέες μονάδες παραγωγής. «Η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας δε δίνει νέες άδειες στη ΔΕΗ», ομολογεί ο Πρόεδρος της ΔΕΗ Π. Αθανασόπουλος στην «Καθημερινή» της 15/6/08! Έτσι η ΔΕΗ έχει ήδη ζημιές, που τις πληρώνουμε όλοι, για να κερδίζουν ανεξέλεγκτα οι ιδιώτες.

Κραυγαλέο παράδειγμα η ΠΕΣΙΝΕ, τώρα ιδιοκτησίας Μυτιληναίου, που κατασκευάζει μονάδα ηλεκτροπαραγωγής, για να πουλάει στη ΔΕΗ ρεύμα πολύ ακριβότερα από την τιμή που η ίδια η ΠΕΣΙΝΕ πληρώνει στη ΔΕΗ για την μονάδα της αλουμίνιας που διαθέτει στη Βοιωτία, σύμφωνα με την αποικιακή σύμβαση-σκάνδαλο που είχε υπογράψει με τους Γάλλους ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, θείος του σημερινού πρωθυπουργού. Έτσι ο κ. Μυτιληναίος το ρεύμα που αγοράζει μπορεί να το μεταπωλεί και να κερδίζει, χωρίς να παράγει τίποτα.

Στον τομέα διακίνησης και εμπορίας 3-4 εταιρείες ελέγχουν σχεδόν τα 2/3 της αγοράς, λειτουργώντας ως καρτέλ. Το εκπληκτικό είναι ότι το ποσοστό κέρδους της χονδρικής (των εταιριών) είναι μεγαλύτερο της λιανικής (των πρατηρίων).

Οι διαφορές τιμών οφείλονται στην πολιτική των εταιρειών χονδρικής (π.χ. για την αύξηση μεριδίου αγοράς). Όμως και οι πρατηριούχοι σε πολλές περιφέρειες της χώρας λειτουργούν ως καρτέλ. Όλοι τους πυροδοτούν την ακρίβεια με την αισχροκέρδειά τους.

Οι προστάτες του Αμερικανοί, με δηλώσεις του Μπράιζα, δηλώνουν ότι δεν έχουν άποψη επί του θέματος και ότι αυτό που τους ενδιαφέρει είναι μόνο η επίλυση του προβλήματος της ονομασίας.

Η ελληνική κυβέρνηση, δυστυχώς, επιμένει στη συμβιβαστική της γραμμή και ο πρωθυπουργός, αντί να διακόψει κάθε διάλογο με τους Σκοπιανούς μέχρι να λογικευτούν, έστειλε επιστολή προς τον Γκρουέφσκι, με σωστές επισημάνσεις, βέβαια, που όμως βάζει την Ελλάδα σε μια μακρά πορεία επώδυνων διαπραγματεύσεων, που (πολύ φοβόμαστε) θα έχουν την εξέλιξη των αντίστοιχων ελληνοτουρκικών.

[Αναλυτικά οι προτάσεις του ΑΣΚΕ στο φύλλο του Μαρτίου 2008]

Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΑΣΚΕ

Στις 15 Ιουνίου πραγματοποιήθηκε η τακτική Σύνοδος του ΑΣΚΕ. Η Σύνοδος ενέκρινε τις πολιτικές θέσεις που πήρε η Ε.Ε. το προηγούμενο εξάμηνο, όπως διατυπώθηκαν στην «Ε» και τις ανακοινώσεις του κόμματος. Εγκρίθηκε, επίσης, ο οργανωτικός και οικονομικός απολογισμός, καθώς και ο προγραμματισμός για το επόμενο εξάμηνο. Αποφασίστηκε να εντείνουμε την παρουσία μας με αφίσες και προκηρύξεις, μία πλευρά της δραστηριότητάς μας στη οποία υστερήσαμε το προηγούμενο εξάμηνο. **Αποφασίστηκε η συμμετοχή του ΑΣΚΕ στις ευρωεκλογές του Ιουνίου 2009.** Στην επόμενη τακτική Σύνοδο θα γίνει ο προγραμματισμός του προεκλογικού αγώνα, αλλά τα μέλη και οι φίλοι καλούνται από τώρα να προετοιμάζονται για την όποια συμβολή τους.

Στη συνέχεια η Σύνοδος ασχολήθηκε με ειδικά θέματα, μεταξύ των οποίων οι θέσεις του ΑΣΚΕ για το **θεσμό της οικογένειας**. Η εισήγηση της Ε.Ε., που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο της «Ε», εγκρίθηκε με κάποιες τροποποιήσεις. Στο σημείο 7, για το **σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης**, κρίθηκε χρήσιμο να προστεθεί η εξής διευκρίνηση: «Το

σύμφωνο δεν έχει σκοπό να αποτρέψει ζευγάρια να τελέσουν γάμο (το αντίθετο επιδιώκεται), αλλά να καλύψει ζευγάρια που δεν επρόκειτο να τελέσουν γάμο.» Το σημείο 8 κρίθηκε ότι πρέπει να επαναδιατυπωθεί σαφέστερα ως εξής: «Με βάση τα παραπάνω, σε σχέση με «γάμο» ή «σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης» μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου, θέση μας είναι ότι **δε νοείται γάμος ή σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης ή δημιουργία οικογένειας μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου.** Επομένως αποκλείονται κίνητρα ή ζητήματα σχετιζόμενα με οικογενειακές σχέσεις, π.χ. υιοθεσία παιδιών. Ενδείκνυται, όμως, κάποια νομοθετική ρύθμιση, ώστε η αυτονόητη ελευθερία και το δικαίωμα σε ιδιαίτερες κλίσεις και προτιμήσεις δε θα συνεπάγεται κοινωνικές ή οικονομικές διακρίσεις, π.χ. στο δικαίωμα διάθεσης της περιουσίας.»

Μετά τη Σύνοδο ακολούθησε εκτεταμένη πολιτική συζήτηση, με την παρουσία και φίλων, για τις σημαντικότερες διεθνείς και εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις. Με βάση τη συζήτηση αυτή γράφτηκαν τα πολιτικά άρθρα αυτού του φύλλου της «Ε».

ΑΥΤΟΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Στα χρόνια της χειρότερης εξάρτησης, μετά τον Εμφύλιο Πόλεμο, σε κάθε ελληνικό υπουργείο είχε το γραφείο του ένας Αμερικανός υπάλληλος, από τον οποίο έπαιρνε εντολές ο εκάστοτε (τύποις) υπουργός. Το 1947 ο αρχηγός της αμερικανικής αποστολής Πολ Πόρτερ χαστούκισε δημοσίως τον τότε υπουργό Συντονισμού (Οικονομίας) Στέφανο Στεφανόπουλο (μετέπειτα πρωθυπουργό των αποστατών!), επειδή διεφώνησε μαζί του σε κάποιο ζήτημα φορολογίας! (βλ. ΑΣΚΕ-2, σελ. 38)

Τα επόμενα χρόνια η εξάρτηση πήρε πιο διακριτική μορφή. Σήμερα, με την ένταξη στην ΕΟΚ/Ε.Ε., επανήλθαμε στην απροκάλυπτη εξάρτηση, με τις Βρυξέλες να αποφασίζουν για κάθε σημαντικό οικονομικό ή κοινωνικό ζήτημα. Η ελληνική κυβέρνηση και το ελληνικό κοινοβούλιο απλώς επικυρώνουν με προεδρικά διατάγματα και νόμους τις αποφάσεις των δυτικοευρωπαίων μεγαλοεπιχειρηματιών και των γραφειοκρατών της Ε.Ε. Ο «αρμόδιος» Έλληνας υπουργός συνήθως παρακολουθεί βουβός τις συνεδριάσεις του Συμβουλίου Υπουργών, κατά τις οποίες ο διορισμένος επίτροπος μεταφέρει τις εντολές της γραφειοκρατείας, δηλαδή των μεγάλων επιχειρηματιών και στη συνέχεια απλώς περιορίζεται στο ρόλο του ιμάντα διαβίβασης των αποφάσεων των ξένων. (βλ. ΑΣΚΕ-4, σελ. 13)

Αν και έχουν περάσει τρεις μήνες, είναι σημαντικό και το αναφέρουμε σ' αυτό το φύλλο της «Ε». **Ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Αλέξ. Κοντός** αυτοκαταργήθηκε ακόμη και από αυτό το ρόλο. Στις 18/4/08 η επίτροπος Γεωργίας της Ε.Ε. Μάριαν Φίσερ Μπόελ ήρθε στην Αθήνα, πήγε στο υπουργείο, έκατσε στην καρέκλα του υπουργού και δέχθηκε αντιπροσωπεία των καπνοπαραγωγών, που διαμαρτύρονται για τη μείωση κατά 50% από του χρόνου της κοινοτικής επιδότησης στα καπνά (σε 3 χρόνια χάνουν 570 εκατ. ευρώ). Ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης **Γ. Παπανδρέου**, ο οποίος εσχάτως μετατράπηκε σε «υπερασπιστή των λαϊκών συμφερόντων», ζήτησε να συναντηθεί με την επίτροπο, για να στηρίξει τους καπνοπαραγωγούς, επαληθεύοντας «ποιος κυβερνά αυτόν τον τόπο»!

Για την ιστορία: Η επίτροπος ξεκαθάρισε ότι η Επιτροπή (Κομισιόν) δεν αντιμετωπίζει αλλαγή της απόφασής της για τα καπνά. Λογικό, αφού **στην ΕΟΚ/Ε.Ε. και το ευρώ της μας έβαλαν ακριβώς για να μας εκμεταλλεύονται αγριότερα.** Το παράλογο είναι ότι, παρ' όλη την ακρίβεια και την κοινωνική αναλγησία που επιβάλλει η Ε.Ε., ακόμη ο ελληνικός λαός δεν έχει απαιτήσει την αποχώρηση της πατρίδας μας από την Ε.Ε. Αλλά μάλλον η ώρα αυτή πλησιάζει.

Γιατί αυτός ο ορυμαγδός:

Είναι, πράγματι, η πρώτη φορά που επίσημα, πανηγυρικά γίνεται παραδεκτή η αποκάλυψη της πλήρους εξαχρείωσης του πολιτικού συστήματος, που φθάνει, λόγω της πασοκικής ... δημοκρατικότητας, μέχρι και τον τελευταίο τροχό της αμάξης. Αρκεί, όμως, αυτό για να δικαιολογήσει τον ορυμαγδό που δημιουργούν τα ακόμη πιο εξαχρειωμένα (αν είναι δυνατόν...) Μ.Μ.Ε. και τις κραυγαλέες παροτρύνσεις για κάθαρση και νέο, «καθαρό», πολιτικό σύστημα; Όλοι αυτοί που τάχα διαμαρτύρονται μόνο σε τέτοιο οχετό μπορούν να επιβιώσουν. Κάτι άλλο, λοιπόν, συμβαίνει.

Δεν μπορεί να είμαστε βέβαιοι για το ποιος άρχισε και κινεί κεντρικά τα νήματα, ούτε ποιος είναι ο κεντρικός, κύριος σκοπός τους. Έχουμε, όμως, αρκετά δεδομένα:

Α) Σε σχέση με τα εθνικά μας θέματα στον πολιτικό κόσμο υπάρχουν 2 ρεύματα, που διαπερνούν και τα 3 κόμματα της Βουλής που ασκούν άμεσα ή έμμεσα εξουσία (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝ): Αυτοί που στα πλαίσια του «ανήκομεν εις την Δύσιν» προσπαθούν να εξασφαλίσουν τα ολίγα που μπορούν για τον ελληνισμό και οι «ναιέκοι», που απροσημάιστα προσπαθούν να περάσουν ό,τι τους υπαγορεύουν οι ξένοι προστάτες τους. Φαίνεται ότι στην παρούσα φάση υπερισχύουν οι πρώτοι, κάτι που έχει εξαγριώσει το απερχόμενο αμερικάνικο τσίρκο του Μπους, τους Εγγλέζους και τους Ισραηλινούς (παρά το ακατανόητο, σε πρώτη ματιά..., δώρο της ελληνοϊσραηλινής άσκησης στην Κρήτη!), που πολύ θα ήθελαν άλλους στην εξουσία και γρήγορα, λόγω Σκοπίων (που αναβαθμίζουν τις επεκτατικές τους επιδιώξεις σε βάρος της Ελλάδας), Αιγαίου και Κυπριακού ή, έστω να τρομάξουν τους υπάρχοντες.

Β) Η Siemens επεχείρησε πριν λίγα χρόνια να μπει στο χρηματιστήριο της Ν. Υόρκης, πιστεύοντας ότι η έρευνα των εισαγόμενων εταιριών είναι όπως στην Ευρώπη. Εκεί αποκαλύφθηκαν οι δωροδοκίες της διεθνώς και ανατέθηκε σε ειδική δικηγορική ομάδα να κάνει πλήρη έλεγχο, οπότε, υποθέτουμε, κάποιοι μηχανισμοί ανέκάλυψαν ... πολιτικό λαυράκι για μοχλό πίεσεων ή ανακατατάξεων.

Γ) Σενάρια πολιτικών αλλαγών κυκλοφόρησαν πολλά. Για τους δικούς τους λόγους η κυβέρνηση Καραμανλή (και πιθανόν όχι μόνο...) δεν ήταν εντελώς βολική, παρά το ότι στην εσωτερική, οικονομικοκοινωνική, πολιτική της είναι πλήρως ευθυγραμμισμένη με την αγριότερη μορφή της νεοφιλελεύθερης λαίλαπας (γι' αυτό και οι όποιες άλλες αντιστάσεις της δεν μπορεί να είναι

ευοίωνες...). Όμως δε διαθέτουν εναλλακτική λύση, μια που είναι πολύ νωρίς για διάφορους ... Βγενόπουλος και Γιάννα, Τσίπρας ή Ευάγγελος (πλέον) ή Τατούλης είναι αστεία πράγματα.

Δ) Όσοι μέχρι τώρα επλήγησαν από τη «Siemens» (Μητσοτακαίικο, Σημιτοτσουκάτοι, Λιάπης) ανήκουν στους «ναιέκοι», άρα η πρώτη πλευρά αντεπιτίθεται και για την ώρα, επιτυχώς.

Όσο διαρκούν «τα μάνια του λαού», δύσκολα μπορούν να γίνουν ανατροπές, επομένως μάλλον αναβάλλονται για τον Οκτώβριο, χωρίς να αποκλείεται κάποια «βόμβα».

Τι μπορούμε να περιμένουμε;

Σίγουρα ο μοχλός της αλλαγής του πολιτικού σκηνικού που επιδιώκουν δε μπορεί να γίνει η νεοφιλελεύθερη πολιτική, η ακρίβεια, η συνεπής πορεία προς τη δημιουργία των κοινωνιών των 2/3, δηλ. του 1/10. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε να οδηγήσει σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις.

Ο **ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ**, βέβαια, θα επιχειρήσει, λέει, να βάλει στο επίκεντρο της πολιτικής, τα οικονομικά-κοινωνικά ζητήματα, επιμένοντας ταυτόχρονα ... ευρωπαϊκά, προετοιμαζόμενος με μαθήματα διακυβέρνησης αριστερού Χριστόφια και εγκαταλείποντας την εκμετάλλευση της Siemens και της χρηματοδότησης των κομμάτων, που μπορούν να φέρουν τα πάνω- κάτω (Τσαουσέσκου, Siemens-Κόκκαλης συγκυβέρνησης και οικουμενικής 1989-90 κ.λπ.).

Το **Κ.Κ.Ε.**, συνεπέστερο στη γραμμή του, θα ευελπιστεί σε κομματικά κέρδη, λόγω εσωτερικής πολιτικής της Ν.Δ., θα συζητά (επιτέλους) τα αίτια της πτώσης του «υπαρκτού σοσιαλισμού» (χωρίς να περιμένουμε ότι θα εμβαθύνει) και θα αμύνεται για την αδιαφάνεια των οικονομικών του.

Ο **ΛΑΟΣ** θα τσιμπολογά από δω κι από κει, ονειρευόμενος πλήρη απαξίωση της σημερινής πολιτικής και στροφή σε ... σωτήρες(!), χωρίς όμως να το πιστεύει. Γι' αυτό θα περιορίζεται σε συναγωνισμό λαϊκισμού με Τσίπρα-Αλαβάνο και ό,τι κερδίσει.

Το πρόβλημα θα το έχουν ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Στο ΠΑΣΟΚ, πέρα από Τσουκάτους (είναι εκατοντάδες) και Νικολάκια, ωριμάζει η ιδέα αντικατάστασης του Γιώργου, που μάλιστα θα ήταν λύση ευπρόσδεκτη και στους πάτρωνές του(!), γιατί έδειξε μάλλον φιλελληνικές τάσεις τελευταία. Όμως ποιος θα μπορούσε να τον διαδεχθεί, μετά το φιάσκο Βενιζέλου; Το καλοκαίρι τους, πάντως, θα είναι επώδυνο. Το ίδιο επώδυνο θα είναι και για την Ν.Δ. Το Μητσοτακαίικο φαίνεται να «κάηκε», όμως ο αποκάλυπτος νεοφιλελευθερισμός του Καραμανλή

δε μπορεί να τους αφήσει αλώβητους, έστω κι αν έχουν αυτή την αντιπολίτευση. Πάντως φαίνεται να κρατούν ακόμη και αν οι επιθέσεις εναντίον Καραμανλή δεν αποδώσουν, δεν αποκλείεται Οκτώβριο-Νοέμβριο να αναλάβει το ρίσκο εκλογών.

Υπάρχει, λοιπόν, πιθανότητα εκλογών το φθινόπωρο, όμως εμείς, το ΑΣΚΕ, δε μπορούμε,

ενόψει και των ευρωεκλογών του χρόνου, να πάρουμε μέρος για λόγους, προφανώς, καθαρά οικονομικούς. Εάν, βέβαια, εδίνετο στα εκτός βουλής σοβαρά κόμματα ένα μικρό μέρος μόνο από αυτά που δίνονται στις εκατοντάδες αμαρτωλές «μη κυβερνητικές οργανώσεις» (ΜΚΟ), ως μικρό δείγμα δημοκρατίας, τότε και τα κόμματα αυτά δε θα είχαν πρόβλημα συμμετοχής σε όλες τις εκλογές.

ΖΟΦΕΡΗ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Σήμερα τα πανεπιστήμια είναι εγκλωβισμένα σε κρίση διαρκείας με αίτια κοινωνικά, πολιτικά και θεσμικά. Οι εικόνες της τελευταίας περιόδου είναι καταλήψεις, καταστροφές, ξυλοδαρμοί πανεπιστημιακών, οικονομικά σκάνδαλα, χαμένες εξεταστικές περιόδους, γενικά ένα χάος, που πλήττει το κύρος των κρατικών πανεπιστημίων, μια και σε κανένα άλλο κρατικό ή ιδιωτικό πανεπιστήμιο του κόσμου δε συμβαίνει κάτι αντίστοιχο. Όπως ξέρουμε, αντίστοιχες καταλήψεις μόνο σε δημόσια γυμνάσια και λύκεια της Ελλάδας γίνονται.

Η **κυβέρνηση** εξυπηρετείται από αυτή την κατάσταση, στην προσπάθειά της να επιβάλει την ιδιωτική πρωτοβουλία στην ανώτατη εκπαίδευση (υλοποιώντας και τις εντολές της Ε.Ε.) και αποκτά άλλοθι για τη λήψη αυταρχικών μέτρων, όπως ο περιορισμός ή η κατάργηση του ασύλου.

Η πλειοψηφία του **καθηγητικού κατεστημένου** αδιαφορεί για την ποιότητα της γνώσης που προσφέρει, για το επίπεδο σπουδών και την αξία των πτυχίων και ενδιαφέρεται μόνο για τα κοινοτικά κονδύλια που εκμεταλλεύεται δήθεν για έρευνα και την κατοχύρωση και επέκταση των προνομίων που απολαμβάνει, ως ηγεσία της ακαδημαϊκής κοινότητας.

Οι **φοιτητές** παρακολουθούν απελπισμένοι να χάνεται ο χρόνος τους, με όλες τις συνέπειες, και οι

περισσότεροι αντιτίθενται στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και το «μεταρρυθμιστικό» νόμο που προωθεί η κυβέρνηση. Όμως τους αγώνες τους προσπαθούν να εκμεταλλευτούν και να ποδηγητήσουν «αριστερές», «προοδευτικές», «δημοκρατικές» παρατάξεις, με ίδιον προφανώς όφελος. Έτσι στα ΑΕΙ οι «δυναμικές» μειοψηφίες απαγορεύουν κάθε αμφισβήτησή τους, αντιδρούν με αρπαγές καλών, βίαιες επιθέσεις και ομηρίες συγκλήτων, στην προσπάθεια να μην κατοχυρωθεί η καθολική ψηφοφορία των φοιτητών στις πρυτανικές εκλογές, ένα δημοκρατικό μέτρο, που το περιέλαβε η κυβέρνηση στη μεταρρύθμισή της, για να θολώσει τα νερά.

Αντί οι αγώνες να προσβλέπουν στην κατάργηση της ευνοιοκρατίας και της αναξιοκρατίας μέσα στα πανεπιστήμια, με λογοδοσία των καθηγητών στο κράτος και την κοινωνία, αντί να στοχεύουν στη βελτίωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας, της έρευνας, της αποδοτικότητας και του κύρους των πτυχίων, ώστε τα ΑΕΙ να αποκτήσουν την χαμένη αξιοπρέπεια και αξιοπιστία τους, για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν την επερχόμενη λαίλαπα των ιδιωτών κερδοσκόπων, έχουν γίνει υποχείριο μιας μικρής μειοψηφίας, που οδηγεί σε τυφλή φασιστική βία, στη καταρράκωση του θεσμού του πανεπιστημιακού ασύλου, την απαξίωση και το χλευασμό της αριστεράς. Μήπως, τελικά, κάτω από την ομπρέλα του αριστερισμού κρύβουν απλώς ένα μεγάλο αλισβερίσι;

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Η σύγκρουση της ισλαμικής κυβέρνησης Ερντογάν με το στρατιωτικό κατεστημένο της Άγκυρας οξύνεται. Οι κεμαλιστές, ελέγχοντας και το δικαστικό σώμα, προσπαθούν να θέσουν εκτός νόμου το κόμμα που κυβερνά με μεγάλη πλειοψηφία και να στερήσουν τα πολιτικά δικαιώματα του προέδρου του κράτους και του πρωθυπουργού!! Οι ισλαμιστές απάντησαν με την αποκάλυψη συνομοσίας και τη σύλληψη των πρωτεργατών της. Η συνομοσία αποσκοπούσε σε πραξικόπημα και συμμετείχαν σ' αυτήν και απόστρατοι στρατιωτικοί.

Αξίζουν δύο παρατηρήσεις:

1) Είναι πρωτοφανές το θράσος των κεμαλιστών, που προσπαθούν να ακυρώσουν το αποτέλεσμα των εκλογών, αν και νοθευμένο λόγω της μεγάλης καταπίεσης και τρομοκρατίας. Συγχρόνως απαιτούν να ενταχθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που υποτίθεται ότι σέβεται τους δημοκρατικούς θεσμούς.

2) Εμείς στην Ελλάδα δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να τρέφουμε αυταπάτες ότι η επικράτηση της μιας ή της άλλης πλευράς θα ήταν για μας προτιμότερη, με την ελπίδα ότι έτσι η Τουρκία θα περιορίσει την επιθετικότητά της. Και οι δύο πλευρές της κρίσης έχουν την ίδια πολιτική απέναντι στη χώρα μας

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Πρόεδρος των ΗΠΑ έχασε τον έλεγχο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, που από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ήταν μέσο ελέγχου της παγκόσμιας οικονομίας.

Η τεράστια πολεμική μηχανή των ΗΠΑ, παρά τη βοήθεια των συμμάχων τους, βρίσκεται τελματωμένη στους πολέμους του Ιράκ και του Αφγανιστάν, που δεν πρόκειται να τους κερδίσει ποτέ. Επιπλέον διαλύθηκε ο μύθος του ακαταμάχητου Ισραήλ, που κάποτε μπορούσε σε 6 μέρες να συντρίβει συγχρόνως 3 ισχυρά αραβικά κράτη και τώρα ηττήθηκε μόνο από μια πολιτική οργάνωση, που εκφράζει τα λαϊκά στρώματα του Λιβάνου.

Για τα τεράστια οικολογικά προβλήματα του πλανήτη και το μεγαλύτερο απ' αυτά, το φαινόμενο του θερμοκηπίου, όλος ο κόσμος θεωρεί δικαίως ως κύριο υπεύθυνο τις ΗΠΑ.

Το κυριότερο είναι ότι έχει μειωθεί σημαντικά η πολιτική επιρροή του Προέδρου των ΗΠΑ. Ο «άξονας του κακού» ζει και βασιλεύει και (στη Λ. Αμερική) κατακτά αλλεπάλληλες νίκες. Για πρώτη φορά απορρίφθηκαν οι κρίσιμες εισηγήσεις των ΗΠΑ στο ΝΑΤΟ (ένταξη Ουκρανίας, Γεωργίας και Σκοπίων, ενίσχυση δυνάμεων Αφγανιστάν).

Την κατάσταση αυτή και τις δυσοίωνες προοπτικές της βλέπουν οι εχέφρονες του αμερικανικού κατεστημένου, ιδιαίτερα αυτοί που εθίγησαν από τη (για πρώτη φορά) παραβίαση των κανόνων του συστήματος και την εύνοια προς ορισμένες εταιρείες, π.χ. Χαλιμπάρτον του Τσέινι.

Ο Ομπάμα υποψήφιος Πρόεδρος

Ο Ομπάμα, με τις θέσεις που πήρε σε διάφορα ζητήματα (αποχώρηση από Ιράκ κ.λπ.) εξέφρασε πολλούς προοδευτικούς Αμερικανούς, αλλά η δύναμη αυτών των ανθρώπων δεν ήταν ικανή να του δώσει το χρίσμα. Είναι προφανές ότι στο πρόσωπό του ελπίζουν οι εχέφρονες του κατεστημένου να αλλάξουν την εικόνα των ΗΠΑ στον κόσμο, φροντίζοντας βεβαίως να μη θιγούν δομικά στοιχεία του καπιταλιστικού συστήματος. Εάν ο Ομπάμα, όπως έχει υποσχεθεί, απομακρύνει τα αμερικανικά στρατεύματα από το Ιράκ και συναντηθεί με Τσάβες, Αχμαντινετζάντ και Κάστρο, με τα ΜΜΕ να διακινούν την εικόνα σ' όλο τον πλανήτη, οι πρώτες εντυπώσεις θα είναι καταλυτικές.

Μετά την εξασφάλιση του χρίσματος, η πρώτη ενέργεια του Ομπάμα ήταν να μιλήσει στο εβραϊκό λόμπι και να δώσει διαβεβαιώσεις για την ασφάλεια

του Ισραήλ κ.λπ. Από την ενέργεια αυτή βγαίνει ίσως το θετικό στοιχείο ότι δεν προωθήθηκε από αυτούς (η Χίλαρι, που έχει ζητήσει την εξαφάνιση του Ιράν από το χάρτη, δε χρειαζόταν να δώσει τέτοιες διαβεβαιώσεις), αλλά ο τόνος της ομιλίας του ήταν υπερβολικός, σε βαθμό που να δείχνει ότι μάλλον δε θα εναντιωθεί σε τίποτα σημαντικό στο λόμπι αυτό.

Ας προσθέσουμε ότι ο Ομπάμα έδωσε διαβεβαιώσεις και στο ελληνικό λόμπι ότι θα μας στηρίξει στα εθνικά μας θέματα, όμως το ίδιο είχαν κάνει και ο Κλίντον και άλλοι και την επομένη των εκλογών ξέχασαν τις υποσχέσεις τους.

Με ενδιαφέρον, λοιπόν, παρακολουθούμε τον προεκλογικό αγώνα στις ΗΠΑ, αλλά ας μην έχουμε μεγάλες προσδοκίες.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΑΡΚΟΖΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μετά τη σύνοδο του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι, όπου η Γαλλία υποστήριξε τη θέση της ελληνικής κυβέρνησης στο σκοπιανό, η επίσκεψη του Γάλλου Προέδρου στην Αθήνα δημιούργησε ένα κλίμα ευφορίας. Οι θερμές δηλώσεις του ότι «η αλληλεγγύη της Γαλλίας προς την Ελλάδα υπάρχει και θα παραμείνει», το σύνθημα «Ελλάς-Γαλλία, Νέα Συμμαχία», η στρατιωτική συνεργασία, που εκφράστηκε και με την κοινή άσκηση Γαλλίας-Ελλάδας-Κύπρου στις αρχές Ιουνίου στην Ανατολική Μεσόγειο, η πρότασή του για την «Ένωση για τη Μεσόγειο» ήσαν τα στοιχεία που τροφοδότησαν την ευφορία αυτή.

Καλά είναι όλα αυτά, όμως να μην παραβλέπουμε ότι ο Σαρκοζί λειτουργεί προς το συμφέρον των μεγάλων γαλλικών επιχειρήσεων, που περιμένουν τη μερίδα του λέοντος από τις νέες παραγγελίες του ελληνικού Υπουργείου Άμυνας (12 Rafale). Να μην ξεχνάμε ότι στο πρόσφατο παρελθόν η Γαλλία μας πούλησε εν μια νυκτί στο Κυπριακό και το ίδιο πιθανό να ξανακάνει, αν δει ότι κάπου αλλού εξασφαλίζει καλύτερα συμβόλαια. Να μην περιμένουμε ότι θα διακινδυνεύσει τη συμμαχία της με τις ΗΠΑ για χάρη της Ελλάδας. Ακόμη και η «Ένωση για τη Μεσόγειο» προτείνεται γιατί σ' αυτήν η Γαλλία θα είναι η ισχυρότερη δύναμη κι αυτή που θα ωφεληθεί περισσότερο από την ανάπτυξη των οικονομικών σχέσεων.

Επαναλαμβάνουμε ότι καλώς έγινε ό,τι έγινε, αλλά ας μην πετάμε στα σύννεφα...

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΣΤΗΝ ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Η ιστορία επαναλαμβάνεται στην Ιρλανδία. Όπως και με τη Συνθήκη της Νίκαιας, έτσι και τώρα οι

Ιρλανδοί, οι μόνοι που ρωτήθηκαν, απέρριψαν την Ευρωσυνθήκη της Λισαβώνας με σαφή πλειοψηφία, παρότι κάθε μορφή εξουσίας (κόμματα, ΜΜΕ, συνδικάτα, εκκλησία κ.λπ.) επιστρατεύτηκαν υπέρ του ΝΑΙ.

Αυτό που έχει μεγαλύτερη σημασία είναι ο πανομοιότυπος τρόπος με τον οποίο αντέδρασαν οι «δημοκράτες» της Ε.Ε. στο δεύτερο ιρλανδικό ΟΧΙ (βλ. ΑΣΚΕ-4, σελ. 11). Θυμίζουμε επίσης πως, όταν οι Γάλλοι και Ολλανδοί καταψήφισαν το «Ευρωσύνταγμα», οι «δημοκράτες» αυτοί το μετονόμασαν σε «Ευρωπαϊκή Συνθήκη» και αποφάνθηκαν ότι δε χρειάζεται η έγκρισή της από τους λαούς! Κατηγόρησαν την ιρλανδική κυβέρνηση, επειδή ήταν η μόνη που είχε τη δημοκρατική ευαισθησία να ρωτήσει το λαό της (άλλωστε για τέτοια θέματα το Σύνταγμα της Ιρλανδίας απαιτεί δημοψήφισμα) και αποφάσισαν ότι η Συνθήκη ισχύει(!), παρότι η ίδια η Συνθήκη γράφει ότι, για να ισχύσει, πρέπει να εγκριθεί από όλα τα κράτη! Οι Financial Times είχαν το θράσος να γράψουν ότι «τα δημοψηφίσματα δεν είναι ο ενδεδειγμένος τρόπος για να λαμβάνονται αποφάσεις επί τεραστίων μεταρρυθμιστικών πακέτων»! Τα ίδια ισχυρίστηκε και ο θλιβερός υπάλληλός τους, που κυβέρνησε 8 χρόνια την Ελλάδα.

Οι Ιρλανδοί δεν είναι οι μόνοι. Σύμφωνα με το «**Ευρωβαρόμετρο**» (υπηρεσία της ίδιας της Ε.Ε.) πριν 6 μήνες μόνο το 35% των **Αυστριακών** είχε θετική εικόνα για την Ε.Ε. Σήμερα το ποσοστό αυτό μειώθηκε στο 28% και έχει προκαλέσει πανικό και κυβερνητική κρίση στην Αυστρία. [«Ελευθεροτυπία», 16/7/08]

Μετά το **μεταλλαγμένο αμερικανικό καλαμπόκι**, η «οικολογικά ευαίσθητη» Ε.Ε. στις 28/5/08 επέτρεψε και την (από το 1997 απαγορευμένη) εισαγωγή των **αμερικανικών κοτόπουλων με χλωρίνη**, παρά τη δεδηλωμένη αντίθεση των πολιτών της, ακόμη και επιτρόπων της και αρμόδιων υπουργών κρατών.

Για πόσον καιρό, άραγε, θα ισχυρίζονται κάποιοι ότι οι λαοί της Ευρώπης μπορούν να κάνουν πιο ανθρώπινο αυτό το τερατούργημα της Ε.Ε. και να διστάζουν (κυρίως αυτοί) την παραμονή της Ελλάδας, που μόνο δεινά επιφέρει, μεταξύ των οποίων και την αβάσταχτη ακρίβεια και την επερχόμενη εβδομάδα των 65 ωρών εργασίας;

ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΟΠΛΑ

Μείζον ζήτημα έγινε από τις ΗΠΑ και τους συμμάχους τους η πρόοδος του πυρηνικού προγράμματος του **Ιράν** (με τη βοήθεια της

Ρωσίας). Έφυγε από την επικαιρότητα μόνον όταν έπεσαν στο κενό οι απειλές και οι εκβιασμοί τους και η προβολή του θέματος αναδείκνυε τις αδυναμίες τους. Οι ίδιοι οι Δυτικοί καμιά ανησυχία δεν εξέφρασαν που το Ισραήλ κατέχει ήδη πυρηνικά όπλα, με τη δική τους βοήθεια, ενώ το Ιράν ισχυρίζεται (πιθανότατα αναληθώς) ότι το δικό του πρόγραμμα έχει μόνο ειρηνικούς σκοπούς.

Το θέμα επανήλθε στις 6/6/08 με τη δήλωση του Σαούλ Μοφάζ, υπουργού Μεταφορών του **Ισραήλ** και διεκδικητή της πρωθυπουργίας, μετά την αναμενόμενη παραίτηση του βουτηγμένου στα σκάνδαλα Εχούντ Όλμερτ: «Μια επίθεση κατά των πυρηνικών εγκαταστάσεων του Ιράν είναι σχεδόν αναπόφευκτη.»

Στις 3/6/08 υπογράφηκε συμφωνία μεταξύ ΗΠΑ και **Τουρκίας** για ειρηνική χρήση της πυρηνικής ενέργειας. Γιατί οι Δυτικοί έχουν περισσότερη εμπιστοσύνη στο κεμαλικό καθεστώς της Άγκυρας, ότι δε θα χρησιμοποιήσει την αμερικανική πυρηνική τεχνολογία για κατασκευή όπλων; Ελπίζουμε τα αρμόδια ελληνικά υπουργεία (Άμυνας και Περιβάλλοντος) να εκτιμήσουν τη σοβαρότητα του θέματος και να διαμορφώσουν στρατηγική για την αντιμετώπισή του.

Διερευνητικές συνομιλίες με στόχο την κατασκευή ενός πυρηνικού σταθμού διεξάγουν η Ιταλία και η **Αλβανία**. Ο σταθμός θα είναι ιταλική ιδιοκτησία και η Αλβανία απλώς θα τον φιλοξενήσει στο έδαφός της.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΣΤΗ ΣΕΡΒΙΑ

Στη μεγάλη κρίση της Γιουγκοσλαβίας όλοι υποστήριζαν, άλλοι επαινώντας και άλλοι κατηγορώντας, ότι ο Μιλόσεβιτς πολεμά τους Αμερικανούς και τους Ευρωπαίους. Μόνο το ΑΣΚΕ είχε εξηγήσει ότι όλες οι κινήσεις του Μιλόσεβιτς ήταν προβοκατόρικες, για να διευκολύνουν τα σχέδια των Δυτικών για διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας και άλλων κρατών.

Στη συνέχεια οι Δυτικοί πέταξαν το Μιλόσεβιτς, αλλά το κόμμα του συνεχίζει να τους προσφέρει τις υπηρεσίες του. Στις εκλογές της 11^{ης} Μαΐου το εκλογικό σώμα της Σερβίας διχάστηκε ανάμεσα στους «ευρωπαϊστές», που επιμένουν στην υποταγή στη Δύση, παρότι η Δύση μεθόδευσε και αναγνώρισε την ανεξαρτησία του Κοσόβου, και σ' αυτούς που τα δυτικά ΜΜΕ κατηγορούν ως «εθνικιστές». Έτσι το κόμμα του Μιλόσεβιτς, έγινε ο ρυθμιστής της κατάστασης και, βέβαια, δε συνεργάστηκε με τους «εθνικιστές», αλλά με τους «ευρωπαϊστές», κι έτσι η αποδυνάμωση και περαιτέρω συρρίκνωση της Σερβίας συνεχίζεται.

ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΕΣ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ**Το Πατριαρχείο και η Αμερική**

«Το Πατριαρχείο μας και η Αμερική υπηρετούμε τα ίδια ιδανικά δικαιοσύνης, ελευθερίας, όλες τις μεγάλες ηθικές και πνευματικές αξίες που ισχύουν διαχρονικώς παγκοσμίως ...», δήλωσε ο κ. Βαρθολομαίος κατά τη συνάντησή του με τον πρέσβη του κ. Μπους στην Αθήνα.

Κανένα ΜΜΕ δεν ανέδειξε το θέμα και δε διερωτήθηκε σε συνέχειες μήπως από το πολύ... διάβασμα ο Παναγιώτατος δε βλέπει γύρω του τα εγκλήματα της Αμερικής! Αν το πρόβλημα ήταν η δυσχερής θέση του Πατριαρχείου, θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί πολύ πιο αποτελεσματικά με μια αδέσμευτη πολιτική, που θα εξανάγκαζε τους πάντες να το στηρίζουν.

Κατά τη διάρκεια της παρουσίας του στην Αττική επισκέφθηκε και την Πάρνηθα, ως καλός οικολόγος, κατά τις επιθυμίες του κ. (Πόρτο) Καρρά και των λοιπών εκφραστών της αμερικανικής πολιτικής (και διακινητών του αμερικανικού χρήματος) στη Ν. Α. Ευρώπη.

Παθητική η στάση της Ελληνικής Εκκλησίας

Στις 9-11/5/08 ο νέος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών επισκέφθηκε στο Φανάρι τον Πατριάρχη, αφού προηγουμένως συναντήθηκαν στη Λάρισα, σε εορτές για τον Άγιο Αχίλλειο, παρουσία του αμερικανού πρέσβη.

Εάν η επίσκεψη ήταν εθιμοτυπική, δε θα υπήρχε κανένα πρόβλημα. Το κακό είναι, όμως, ότι ανακοινώθηκε «πρακτικό συμφωνίας», όπου, ούτε λίγο ούτε πολύ, ο Αρχιεπίσκοπος φάνηκε να δίνει «γην και ύδωρ» στις πατριαρχικές κυριαρχικές(!) απαιτήσεις. Δεν αντέδρασε στις επικρίσεις για «κοσμικά και πολιτικά ελατήρια» (προφανώς του προηγούμενου Αρχιεπισκόπου), ούτε στην παρότρυνση για ομόνοια «ένθεν και εκείθεν των συνόρων», την οποία ο Πατριάρχης επανειλημμένα έχει αποδειξει ότι την εννοεί ως πλήρη υποταγή προς αυτόν.

Το κυριότερο, ο Αρχιεπίσκοπος υποσχέθηκε την αλλαγή του καταστατικού χάρτη της Εκκλησίας, νόμου της Ελληνικής Πολιτείας, ώστε να αναγνωριστεί και η διοικητική (και οικονομική!) δικαιοδοσία του Πατριαρχείου στις Μητροπόλεις των «Νέων Χωρών», όσων δηλαδή περιοχών ενώθηκαν με την Ελλάδα μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους, μετά το 1912.

Την ίδια στιγμή ο κ. Βαρθολομαίος τηρεί την ακριβώς αντίθετη στάση στην προσπάθεια των αμερικανόδουλων πρώην Σοβιετικών Δημοκρατιών (Εσθονία, Ουκρανία) να ανεξαρτητοποιήσουν πλήρως τις Εκκλησίες τους από το Πατριαρχείο της

Μόσχας. Στη σύγκρουση αυτή ο λόγος του κ. Βαρθολομαίου βαρύνει, επειδή μπορεί πλέον να ισχυρισθεί ότι στην πολιτική του αυτή έχει τη συμφωνία και την υποστήριξη της Ελληνικής Εκκλησίας.

Ας θυμηθούμε

Υπενθυμίζουμε κάποια σημεία, ευχόμενοι να μη συσχετίζονται πλήρως με τα προσφάτως τεκταινόμενα.

Α) Το Πατριαρχείο (και κάποιοι στη χώρα μας) ουδέποτε συμφιλιώθηκε με την ιδέα της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας, μετά την, «**ατυχή**» κατ' αυτό, **επανάσταση του 21** και τις μετέπειτα απελευθερώσεις. Λογικά αναμενόμενο, ίσως, μια που στερήθηκε την «κοσμική και πολιτική» ισχύ του την εποχή της οθωμανικής κυριαρχίας.

Β) Το 1856 κηρύχθηκε το «Αυτοκέφαλο» της Ελληνικής Εκκλησίας, το οποίο αποδέχτηκε, εκόν-άκον, και το Πατριαρχείο.

Γ) Μετά το 1912 και την, τελικά, συνθήκη της Λοζάνης (1923) το Πατριαρχείο στερήθηκε, πράγματι, τις «Νέες Χώρες» (Ηπειρο, Μακεδονία Δυτική Θράκη, Ανατολικό Αιγαίο, Δωδεκάνησα, Κρήτη), που ενσωματώθηκαν στην «Παλαιά Ελλάδα» και που έπρεπε να ενσωματωθούν πλήρως και εκκλησιαστικά, δηλ. στην Αυτοκέφαλη Ελληνική Εκκλησία. Όμως για λόγους προστασίας και κύρους του Πατριαρχείου, όπως εξαιρέθηκαν στην ανταλλαγή πληθυσμών οι Έλληνες της Πόλης, της Προποντίδας και Ίμβρου και Τενέδου και οι Μουσουλμάνοι της Θράκης (με τα γνωστά αποτελέσματα...), με το Συνοδικό Τόμο του 1928 «αναγνωρίστηκαν» κάποια, πέρα από τα αυτονόητα «πνευματικά», δικαιώματα του Πατριαρχείου στις Εκκλησίες των «Νέων Χωρών», τα οποία, φυσικά, δεν αναγνωρίζονται στον «Καταστατικό Χάρτη» της Ελληνικής Εκκλησίας, ούτε βέβαια απαιτήθηκαν από κανένα Πατριάρχη, μέχρι της ελεύσεως του κ. Βαρθολομαίου.

Δ) Από το 1919, ήδη, οι (ανιστόρητες) ΗΠΑ ενδιαφέρθηκαν ζωηρά για το Πατριαρχείο, ως αντίβαρο στο Πατριαρχείο Μόσχας και, αργότερα με τη συνδρομή και των πιστών συμμάχων τους, Αγγλίας και Ισραήλ, ως μοχλό στα παιχνίδια τους στις ελληνοτουρκικές σχέσεις και όχι μόνο... Κατά σύμπτωση(;) στις «Νέες Χώρες» εμφανίζονται περίεργες, αστείες για την ώρα (...), κινήσεις...

Σιωπή επικρατεί στα κόμματα, αλλά είναι βέβαιο ότι πολύ γρήγορα θα εκδηλωθούν, ιδιαίτερα σε κάποιο «αριστερό»(!), φωνές υπέρ Βαρθολομαίου και Ιερόνυμου.

Ελπίζουμε να μη χρειαστεί «ο Θεός να βάλει το χέρι Του», ας είμαστε όμως σε εγρήγορση.